

31991L0496

24.9.1991.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 268/56

PADOMES DIREKTĪVA

(1991. gada 15. jūlijs),

ar ko nosaka principus attiecībā uz tādu dzīvnieku veterināro pārbaūžu organizēšanu, kurus Kopienā ievie no trešām valstīm, un ar ko groza Direktīvu 89/662/EEK, Direktīvu 90/425/EEK un Direktīvu 90/675/EEK

(91/496/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 43. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,

tā kā dzīvi dzīvnieki ir iekļauti sarakstā Līguma II pielikumā;

tā kā no trešām valstīm ievesto dzīvnieku veterināro pārbaūžu organizēšanas principu noteikšana Kopienas līmenī palīdz garantēt krājumus un nodrošināt tirgus stabilitāti, līdztekus saskaņojot pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu dzīvnieku veselības aizsardzību;

tā kā 23. pantā Padomes 1990. gada 26. jūnija Direktīvā 90/425/EEK, kas attiecas uz veterinārajām un zootehniskajām pārbaudēm, kuras, lai izveidotu iekšējo tirgu, ir piemērojamas Kopienas iekšējā tirdzniecībā ar dažiem dzīvnieku dzīvniekiem un dzīvnieku izcelsmes produktiem ⁽³⁾, ir jo īpaši paredzēts, ka Padomei jāizstrādā noteikumi un vispārīgi principi, ko piemēro, pārbaudot to dzīvnieku importu no trešām valstīm, uz kuriem attiecas minētā direktīva;

tā kā katrs dzīvnieku sūtījums no trešām valstīm, ievadot tos Kopienas teritorijā, jāpakļauj dokumentu un identitātes pārbaudei;

tā kā būtu jānosaka principi, kas būtu spēkā visā Kopienas teritorijā, attiecībā uz fizisko pārbaūžu organizēšanu un uzskaiti, kas jāveic kompetentām veterinārām iestādēm;

tā kā būtu jāparedz drošības pasākumi; tā kā šajā kontekstā Komisijai jāspēj rīkoties, jo sevišķi apmeklējot konkrētās vietas un paredzot konkrētiem apstākļiem piemērotus pasākumus;

tā kā, lai pārbaudes sistēma darbotos nevainojami, jābūt apstiprināšanas kārtībai un jāpārbauda robežkontroles posteņi, kā arī jānotiek to amatpersonu apmaiņai, kas ir pilnvarotas veikt no trešām valstīm ievesto dzīvo dzīvnieku pārbaudes;

tā kā kopīgu principu izstrāde Kopienas līmenī ir jo vairāk nepieciešama tāpēc, ka līdz ar paredzēto iekšējā tirgus izveidi jālikvidē iekšējo robežu kontrole;

tā kā Direktīvas 89/662/EEK ⁽⁴⁾, 90/425/EEK un 90/675/EEK būtu jāgroza, lai pielāgotu tās šai direktīvai;

tā kā jāparedz daži īslaicīgi pārejas pasākumi, lai atvieglotu pāreju uz jauno pārbaudes režīmu, ko izveido ar šo direktīvu;

tā kā uzdevums paredzēt pasākumus šīs direktīvas piemērošanai būtu jāuztic Komisijai,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

1. Veterinārās pārbaudes dzīvniekiem, kurus ievie Kopienā no trešām valstīm, saskaņā ar šo direktīvu veic dalībvalstis.

2. Šo direktīvu nepiemēro to mājdzīvnieku, izņemot zirgu dzimtas dzīvnieku, veterinārajām pārbaudēm, kas pavada ceļotāju nekomerčiālos nolūkos.

2. pants

1. Šajā direktīvā vajadzības gadījumā piemēro definīcijas, kas ierakstītas Direktīvas 90/425/EEK 2. pantā.

2. Turklāt:

a) "dokumentu pārbaudes" nozīmē veterināro sertifikātu vai dzīvnieka pavaddokumentu pārbaudi;

⁽¹⁾ OV C 89, 6.4.1991., 5. lpp.

⁽²⁾ OV C 183, 15.7.1991.

⁽³⁾ OV L 224, 18.8.1990., 29. lpp. Direktīva, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/174/EEK (OV L 85, 5.4.1991., 37. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 395, 30.12.1989., 13. lpp.

- b) "identitātes pārbaude" nozīmē dokumentu vai sertifikātu un dzīvnieku atbilstības pārbaudi, tikai vizuāli apskatot, un to zīmju klātbūtnes un atbilstības pārbaudi, kurām jāparādās uz dzīvniekiem;
- c) "fiziskā pārbaude" nozīmē paša dzīvnieka pārbaudi, iespējams, ietverot paraugu ņemšanu un laboratorisku testēšanu un vajadzības gadījumā papildu pārbaudes karantīnas laikā;
- d) "importētājs" nozīmē jebkuru fizisku vai juridisku personu, kas uzrāda dzīvniekus importēšanai Kopienā;
- e) "sūtījums" nozīmē kādu vienas un tās pašas sugas dzīvnieku daudzumu, uz ko attiecas viens un tas pats veterinārais sertifikāts vai dokuments, ko pārvadā ar vienu un to pašu transporta līdzekli un kas nāk no vienas un tās pašas trešās valsts vai vienas un tās pašas šīs valsts daļas;
- f) "robežkontroles postenis" nozīmē jebkuru pārbaudes posteni, kas atrodas tiešā tuvumā kādai to teritoriju ārējai robežai, kuras minētas I pielikumā Padomes 1990. gada 10. decembra Direktīvai 90/675/EEK, ar ko nosaka principus, kuri reglamentē no trešām valstīm Kopienā ievesto produktu veterināro pārbaudžu organizēšanu ⁽¹⁾ un kuri ir norādīti un apstiprināti saskaņā ar 6. pantu.

I NODAĻA

Pārbaudžu organizēšana un izpilde

3. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, lai:

- a) importētājiem būtu pienākums vismaz vienu darba dienu iepriekš brīdināt tā robežas šķērsošanas punkta veterinārārstus, caur kuru dzīvniekus vedīs, precizējot dzīvnieku skaitu, veidu un aptuveno ierašanās laiku;
- b) dzīvniekus oficiālā uzraudzībā tieši aizvestu uz robežkontroles posteni, kas minēts 6. pantā, vai vajadzības gadījumā uz karantīnas centru, kā paredzēts 10. panta 1. punkta pirmās daļas otrajā ievilkumā;
- c) dzīvniekus neaizvestu no šādas vietas vai centra, ja vien, neierobežojot īpašos noteikumus, kas jāpieņem saskaņā ar kārtību, kura noteikta 23. pantā, nav iesniegti šādi pierādījumi:
- sertifikāts, kas paredzēts 7. panta 1. punkta otrajā ievilkumā vai 8. pantā, ka attiecīgajiem dzīvniekiem ir veiktas veterinārās pārbaudes saskaņā ar 4. panta 1. punktu un 2. punkta a), b) un d) apakšpunktu un 8. un 9. pantu un kompetentā iestāde šādu pārbaudžu rezultātus atzinusi par apmierinošiem;
 - ka veterinārās pārbaudes ir apmaksātas un, ja tas ir vajadzīgs, noguldīts depozīts, kas sedz jebkuras izmaksas, kuras paredzētas 10. panta 1. punkta otrajā un trešajā ievilkumā, 10. panta 6. punktā un 12. panta 2. punktā;
 - muitas iestāde neizsniegta atļauju par dzīvnieku laišanu brīvā apgrozībā teritorijās, kas minētas Direktīvas 90/675/EEK I pielikumā, ja vien, neierobežojot konkrētos noteikumus, kas jāpieņem saskaņā ar kārtību, kura noteikta 23. pantā, netiek iesniegti pierādījumi par c) apakšpunktā minēto prasību izpildi.

2. Sīki izstrādātus noteikumus, kas jāievēro, ieviešot šo pantu, saskaņā 23. pantā izklāstīto kārtību pieņem pēc vajadzības.

4. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, lai neatkarīgi no dzīvnieku galamērķa veterinārā iestāde katru dzīvnieku sūtījumu no trešām valstīm pakļautu dokumentu pārbaudei un identitātes pārbaudei vienā no robežas šķērsošanas punktiem, kas atrodas kādā no teritorijām, kuras minētas Direktīvas 90/675/EEK I pielikumā, un kas ir apstiprināti šim nolūkam, lai pārliecinātos par:

— to izcelsmi,

— to turpmāko galamērķi, it īpaši tranzīta gadījumā vai ja runa ir par dzīvniekiem, kuru tirdzniecība nav saskaņota Kopienas līmenī vai kuri attiecībā uz saņēmēja dalībvalsti ir pakļauti īpašām prasībām, kas atzītas ar Kopienas lēmumu,

— to, ka sīki izstrādātā informācija, kas ierakstīta apliecībās vai dokumentos, garantē atbilstību Kopienas noteikumiem vai, ja runa ir par dzīvniekiem, kuru tirdzniecība nav saskaņota Kopienas līmenī, sniedz garantijas, kas prasītas saskaņā ar valstu noteikumiem, kurus piemēro dažādos gadījumos, uz ko attiecas šī direktīva.

2. Neierobežojot atbrīvojumus saskaņā ar 8. pantu, valsts pilnvarotam veterinārārstam jāveic robežkontroles postenī uzrādīto dzīvnieku fiziskā pārbaude. Pārbaudei jo īpaši jāietver:

a) dzīvnieku klīniskā pārbaude, lai nodrošinātu, ka tie atbilst informācijai, kas norādīta pavaddokumentā vai sertifikātā, un ka tie ir klīniski veseli.

Saskaņā ar 23. pantā noteikto kārtību attiecībā uz dažām dzīvnieku kategorijām un sugām, ar zināmiem nosacījumiem un saskaņā ar noteikumiem, ko izstrādā saskaņā ar to pašu kārtību, drīkst pieļaut izņēmumu no individuālās klīniskās pārbaudes principa;

b) visi laboratorijas testi, ko uzskata par vajadzīgiem vai ko paredz Kopienas noteikumi;

c) iespējamie oficiālie paraugi, kas jāpārbauda uz atlikumiem un jāanalizē, cik ātri vien iespējams;

⁽¹⁾ OV L 373, 31.12.1990., 1. lpp.

- d) pārbaude, vai ir atbilstība minimālajām prasībām, kas noteiktas Padomes 1977. gada 18. jūlija Direktīvā 77/489/EEK par dzīvnieku aizsardzību starptautiskas pārvadāšanas laikā ⁽¹⁾.

Lai pēc tam pārbaudītu transportu un vajadzības gadījumā atbilstību papildu prasībām, ko izvirzījis saņēmēja uzņēmums, valsts pilnvarots veterinārārsts paziņo vajadzīgo informāciju saņēmēja dalībvalsts kompetentajām iestādēm, izmantojot informācijas apmaiņas sistēmu, kas paredzēta Direktīvas 90/425/EEK 20. pantā.

Valsts pilnvarotam veterinārārstam dažos no šiem uzdevumiem drīkst palīdzēt kvalificēts, īpaši apmācīts personāls, kas strādā viņa vadībā.

3. Tomēr, atkāpjoties no 1. un 2. punkta, dzīvniekiem, ko ieved tādas teritorijas ostā vai lidostā, kura noteikta Direktīvas 90/675/EEK I pielikumā, identitātes pārbaudi un fizisko pārbaudi drīkst veikt šādā galamērķa ostā vai lidostā ar noteikumu, ka šādā ostā vai lidostā ir robežkontroles postenis, kā minēts 6. pantā, un ka dzīvnieki turpina ceļu atkarībā no situācijas – pa jūru vai pa gaisu – tajā pašā kuģī vai tajā pašā lidmašīnā. Šādos gadījumos kompetentā iestāde, kas veikusi dokumentu pārbaudi, vai nu tieši, vai ar vietējās veterinārās iestādes starpniecību, izmantojot informācijas apmaiņas sistēmu, kura minēta Direktīvas 90/425/EEK 20. pantā, informē galamērķa dalībvalsts pārbaudes posteņa valsts pilnvarotu veterinārārstu par to, ka dzīvnieki ir izgājuši pārbaudi.

4. Visus izdevumus, kas radušies, piemērojot šo pantu, sedz kravas nosūtītājs, saņēmējs vai viņu aģents, un dalībvalsts tos neatlīdzina.

5. Sīki izstrādātus noteikumus, kas jāievēro, piemērojot šo pantu, to skaitā tos, kas attiecas uz palīgu apmācību un kvalifikāciju, pieņem atkarībā no situācijas saskaņā ar kārtību, kura noteikta 23. pantā.

5. pants

Ievešana kādā no teritorijām, kas noteiktas Direktīvas 90/675/EEK I pielikumā, ir aizliegta, ja pārbaudēs atklājas, ka:

- a) tādu sugu dzīvniekus, attiecībā uz kuriem importa noteikumi ir saskaņoti Kopienas līmenī, nērobožojot īpašos nosacījumus, kas paredzēti Direktīvas 90/426/EEK ⁽²⁾ 19. pantā un attiecas uz to zirgu dzimtas dzīvnieku pārvietošanu un importu, kas ievesti no trešām valstīm, ievērojot tādas trešās valsts teritorijas vai teritorijas daļas, kas nav ietverta sarakstos, kuri sastādīti saskaņā ar Kopienas noteikumiem attiecīgajām sugām, vai no kurām imports ir aizliegts, ievērojot Kopienas lēmumu;
- b) dzīvnieki, kas nav minēti a) apakšpunktā, neatbilst prasībām, kuras noteiktas valsts noteikumos atbilstīgi dažādiem gadījumiem, uz ko attiecas šī direktīva;

⁽¹⁾ OV L 200, 8.8.1977., 10. lpp.

⁽²⁾ OV L 224, 18.8.1990., 42. lpp.

- c) dzīvnieki ir slimi vai pastāv aizdomas par to saslimšanu, vai arī tie ir inficēti ar lipīgu slimību vai ar slimību, kas rada apdraudējumu sabiedrības veselībai vai dzīvnieku veselībai, vai jebkura cita iemesla dēļ, kas paredzēts Kopienas noteikumos;

- d) trešā eksportētājvalsts nav izpildījusi prasības, kas paredzētas Kopienas noteikumos;

- e) dzīvnieki nav atbilstīgā stāvoklī ceļa turpināšanai;

- f) veterinārais sertifikāts vai dzīvnieku pavaddokuments neatbilst nosacījumiem, kas izvirzīti, ievērojot Kopienas noteikumus vai, ja noteikumi nav saskaņoti, prasībām, kas paredzētas valsts noteikumos atbilstīgi dažādiem gadījumiem, uz ko attiecas šī direktīva.

Sīki izstrādātus noteikumus, kas jāievēro, piemērojot šo direktīvu, pieņem saskaņā ar kārtību, kas noteikta 23. pantā.

6. pants

1. Robežkontroles posteņiem jāatbilst šā panta prasībām.

2. Robežkontroles posteņiem ir:

- a) jāatrodas kādā no tādu teritoriju caurlaides punktiem, kas minētas Direktīvas 90/675/EEK I pielikumā.

Tomēr, ja to nosaka ģeogrāfiskie ierobežojumi (piemēram, kuģu izkraušanas pietātnē, dzelzceļa stacija, pārejas) un ar noteikumu, ka tādā gadījumā kontroles postenis atrodas tālu no uzņēmumiem vai vietām, kur tur dzīvniekus, kas varētu būt inficēti ar lipīgām slimībām, drīkst pieļaut, ka pārbaudes postenis atrodas zināmā attālumā no caurlaides punkta;

- b) jāatrodas muitas zonā, kas ļauj veikt arī pārējās administratīvās formalitātes, to skaitā muitas formalitātes attiecībā uz importu;

- c) jābūt izraudzītiem un apstiprinātiem saskaņā ar 3. punktu;

- d) jāatrodas valsts pilnvarota veterinārārsta pakļautībā, kurš ir praktiski atbildīgs par pārbaudēm. Valsts pilnvarotam veterinārārstam drīkst palīdzēt īpaši apmācīts palīgpersonāls, kas strādā viņa vadībā.

3. Līdz 1992. gada 1. janvārim un tad, kad valsts iestādes ir sastādījušas kontrolposteņu galīgo sarakstu, darbojoties saziņā ar Komisijas struktūrvienībām, kas pārbaudīs to atbilstību A pielikumā noteiktajām minimālajām prasībām, dalībvalstis iesniedz Komisijai to robežkontroles posteņu sarakstu, kuri atbild par dzīvnieku veterināro pārbaudžu veikšanu, norādot šādu informāciju:

- a) robežkontroles posteņa veids:
- osta,
 - lidosta,
 - ceļa kontrolpunkts,
 - dzelzceļa kontrolpunkts;
- b) dzīvnieku veidi, ko var pārbaudīt attiecīgajā robežkontroles postenī, ņemot vērā pieejamo aprīkojumu un veterināro personālu, norādot visus dzīvniekus, kurus šajos robežkontroles postenī nedrīkst pārbaudīt, un – reģistrētiem zirgu dzimtas dzīvniekiem – īpaši apstiprināta robežkontroles posteņa darba laiku;
- c) personāls, kam ir uzticētas veterinārās pārbaudes:
- valsts pilnvarotu veterinārārstu skaits, no kuriem vismaz viens valsts pilnvarots veterinārārsts dežurē visu laiku, kamēr robežkontroles postenis ir atvērts,
 - īpaši kvalificēta palīgpersonāla vai palīgu skaits;
- d) aprīkojuma un telpu apraksts, kas ir pieejamas, lai veiktu:
- dokumentu pārbaudi,
 - fizisko pārbaudi,
 - paraugu ņemšanu,
 - vispārīgos testus, kas noteikti 4. panta 2. punkta b) apakšpunktā,
 - īpašos testus, ko līcis veikt valsts pilnvarots veterinārārsts;
- e) iespēja pieejamajās telpās vajadzības gadījumā izvietot dzīvniekus, kamēr tiek saņemti testu rezultāti;
- f) tā aprīkojuma pamatīpašības, kas pieļauj ātru informācijas apmaiņu, it īpaši ar pārējiem robežkontroles postenīem;
- g) tirdzniecības apjoms (to dzīvnieku veidi un daudzumi, ko izved caur šo robežkontroles posteni).

4. Rīkojoties kopīgi ar kompetentajām valsts iestādēm, Komisija pārbauda robežkontroles posteņus, kas ir izraudzīti saskaņā ar 3. punktu, lai pārlicinātos, ka veterināro pārbaudu noteikumi tiek piemēroti vienveidīgi un ka robežkontroles posteņu īpašumā patiešām ir vajadzīgās infrastruktūras, un tie atbilst minimālajām prasībām, kas noteiktas A pielikumā.

Līdz 1992. gada 1. janvārim Komisija iesniedz Pastāvīgajai veterinārijas komitejai ziņojumu par tās pārbaudes rezultātiem, kas minēta pirmajā daļā, kā arī priekšlikumus, ņemot vērā ziņojuma slēdzienu, lai izveidotu Kopienas robežkontroles posteņu Kopienas galīgo sarakstu. Tādu sarakstu apstiprina un turpmāk papildina saskaņā ar kārtību, kas noteikta 22. pantā.

Iepriekš minētais ziņojums attiecas uz jebkuriem sarežģījumiem, ar ko dažām dalībvalstīm nāktos saskarties, ja, sastādot sarakstu, kas minēts 3. punkta pirmajā daļā, no 1992. gada 1. jūlija tiktu izslēgts liels skaits robežkontroles posteņu.

Lai ņemtu vērā jebkādu šādu sarežģījumu, dažus no robežkontroles posteņiem drīkst atstāt un ļaut tiem strādāt, visilgākais, vēl trīs gadus, lai panāktu atbilstību šīs direktīvas prasībām attiecībā uz aprīkojumu un struktūrām.

Komisija publicē apstiprināto robežkontroles posteņu sarakstu un visus turpmākos papildinājumus *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

5. Vajadzības gadījumā Komisija saskaņā ar kārtību, kas noteikta 23. pantā, pieņem jebkādas sīki izstrādātas normas, kas vajadzīgas šā panta ieviešanai.

7. pants

1. Ja to sugu dzīvniekus, kuru importēšanas noteikumi nav saskaņoti Kopienas līmenī, negrasās laist tirgū tās dalībvalsts teritorijā, kura veikusi 4. pantā minētās pārbaudes, tad robežkontroles posteņa valsts pilnvarots veterinārārsts, neierobežojot īpašās prasības, ko piemēro zirgu dzimtas dzīvniekiem, kuri reģistrēti Direktīvā 90/427/EEK⁽¹⁾ paredzētajā identifikācijas dokumentā, kas tos pavada:

- izsniedz vienu kopiju attiecīgajai personai vai, ja dzīvnieku sūtījums ir sadalīts, vairākas individuālas autentiskas oriģinālo apliecību kopijas, kas attiecas uz dzīvniekiem, un šādu kopiju derīguma termiņš nepārsniedz 10 dienas,
- izsniedz sertifikātu, kas atbilst paraugam, kurš jāstādā Komisijai saskaņā ar 23. pantā noteikto kārtību, un apliecina, ka ir veiktas 4. panta 1. punktā un 2. punkta a), b) un d) apakšpunktā minētās pārbaudes un ka valsts pilnvarots veterinārārsts tās atzinis par apmierinošām. Tajā ir precizētas ņemto paraugu pamatīpašības un laboratorijas testu rezultāti vai arī norādīts, kad šie rezultāti ir gaidāmi,
- saglabā oriģinālo sertifikātu vai sertifikātus, ko pievieno dzīvnieku sūtījumam.

2. Sīki izstrādātus noteikumus, kas jāievēro, piemērojot 1. punktu, pieņem saskaņā ar 23. pantā noteikto kārtību.

3. Kad dzīvnieki ir izvesti caur robežkontroles posteni, tādu 1. punktā minēto dzīvnieku tirdzniecību, ko ļauj ievest teritorijās, kuras minētas Direktīvā 90/675/EEK I pielikumā, veic saskaņā ar veterināro pārbaudu noteikumiem, kas noteikti Direktīvā 90/425/EEK.

(1) OV L 224, 18.8.1990., 55. lpp.

Jo īpaši tai informācijai, ko sniedz galamērķa vietas kompetentā iestāde, izmantojot Direktīvas 90/425/EEK 20. pantā paredzēto informācijas apmaiņas sistēmu, jāprecizē, vai:

- dzīvnieki ir paredzēti kādai dalībvalstij vai apgabalam, kur ir spēkā īpašas prasības,
- paraugi ir paņemti, bet rezultāti, transporta līdzeklim aizbraucot no robežkontroles posteņa, vēl nav zināmi.

8. pants

A. Dalībvalstis nodrošina, lai:

1. To sugu dzīvnieku importa veterinārās pārbaudes, kas nav minētas Direktīvas 90/425/EEK A pielikumā, tiktu veiktas saskaņā ar šādiem noteikumiem:

- a) ja dzīvniekus uzrāda tieši kādā no tās dalībvalsts robežas šķērsošanas punktiem, kas tos grib importēt, tad dzīvnieki šajā punktā iziet visas pārbaudes, kuras paredzētas 4. pantā;
- b) ja dzīvniekus uzrāda robežkontroles postenī, kas atrodas citā dalībvalstī, tad ar pēdējās iepriekšēju piekrišanu:
 - i) vai nu 4. pantā minētās pārbaudes saņēmējās dalībvalsts vārdā veic šajā postenī, jo īpaši tāpēc, lai nodrošinātu minētās valsts dzīvnieku veselības prasību izpildi;
 - ii) vai, ja ir panākta vienošanās starp abu dalībvalstu kompetentajām centrālajām iestādēm un, vajadzības gadījumā, tranzīta dalībvalsts vai dalībvalstu kompetentajām centrālajām iestādēm, tad šajā postenī veic tikai tās pārbaudes, kas minētas 4. panta 1. punktā, un tādā gadījumā 4. panta 2. punktā minētās pārbaudes veic saņēmējā dalībvalstī.

Otrajā gadījumā dzīvniekus no robežkontroles posteņa, kur ir veikta dokumentu un identitātes pārbaude, tomēr drīkst izvest tikai aizzīmogotos transporta līdzekļos un tikai pēc tam, kad valsts pilnvarots veterinārārsts:

- uz oriģinālo sertifikātu eksemplāra vai, ja sūtījums ir sadalīts, eksemplāriem, ir norādījis, ka dzīvnieki izvesti caur šo posteni, un ir veikta pārbaude,
- izmantojot informācijas apmaiņas sistēmu, kas paredzēta Direktīvas 90/425/EEK 20. pantā, ir informējis galamērķa vietas vai, vajadzības gadījumā, tranzīta dalībvalsts vai dalībvalstu veterināro iestādi, ka dzīvnieki ir izvesti caur šo posteni,

- neatkarīgi no 3. panta 1. punkta c) apakšpunkta robežkontroles posteņa kompetentajai muitas iestādei devis atļauju atbrīvot uzrādītos dzīvniekus.

Ja runa ir par dzīvniekiem, kas paredzēti nokaušanai, tad dalībvalstis drīkst izmantot tikai i) apakšpunktā izklāstīto risinājumu.

Dalībvalstis informē Komisiju un pārējo dalībvalstu pārstāvjus, kas darbojas Pastāvīgajā veterinārijas komitejā, par gadījumiem, kad tiek izmantots risinājums, kas izklāstīts ii) apakšpunktā.

2. Līdz īpašu, saskaņā ar Kopienas noteikumiem paredzētu lēmumu pieņemšanai dzīvniekus, kā tirdzniecība ir saskaņota Kopienas līmenī, bet ko ievie no kādas trešās valsts, kurā vienoti dzīvnieku veselības nosacījumi vēl nav noteikti, importē ar šādiem nosacījumiem:

- tiem jābūt turētiem trešā nosūtītājā dalībvalstī vismaz tajos laikposmos, kas paredzēti 10. panta 1. punktā Padomes 1972. gada 12. decembra Direktīvā 72/462/EEK par veselības un veterinārās pārbaudes problēmām, importējot no trešām valstīm liellopus, aitas un kazas, un cūkas, svaigu gaļu vai gaļas produktus ⁽¹⁾,

- tiem jāiziet pārbaudes, kas paredzētas 4. pantā,

- tos nedrīkst aizvest no robežkontroles posteņa vai karantīnas centra, ja vien šādās pārbaudēs neatklājas, ka dzīvnieks vai dzīvnieku sūtījums:

i) vai nu, neierobežojot īpašās prasības, kas piemērojamas attiecīgajām trešām valstīm saistībā ar slimībām, kuras Kopienā nav sastopamas, atbilst dzīvnieku veselības prasībām, ko piemēro tirdzniecībā ar attiecīgajām sugām, kā noteikts direktīvās, kas minētas Direktīvas 90/425/EEK A pielikumā, vai dzīvnieku veselības prasībām, kas noteiktas Direktīvā 72/462/EEK;

ii) vai, attiecībā uz vienu vai vairākām specifiskām slimībām, saskaņā ar kārtību, kas noteikta 23. pantā, atbilst uz savstarpēja pamata atzītās līdzvērtības nosacījumiem starp trešās valsts un Kopienas prasībām,

- ja tie ir paredzēti dalībvalstij, kas gūst labumu no papildu garantijām, kuras paredzētas Direktīvas 90/425/EEK 3. panta 1. punkta e) apakšpunkta iii) un iv)

(1) OV L 302, 31.12.1972., 28. lpp. Direktīva, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/266/EEK (OV L 134, 29.5.1991., 45. lpp.).

iedaļā, tad tiem jāatbilst attiecīgajām prasībām, kas noteiktas attiecībā uz Kopienas iekšējo tirdzniecību,

— pēc tam, kad tie ir izvesti caur robežkontroles posteni, ja runa ir par kaujamiem dzīvniekiem, tie jāaizved uz galamērķa lopkautuvi, vai, ja runa ir par vaislas dzīvniekiem un akvakultūras dzīvniekiem, tad tie jāaizved uz galamērķa audzētavu.

3. Ja pārbaudēs, kas paredzētas 1. un 2. punktā, atklājas, ka dzīvnieks vai dzīvnieku sūtījums neatbilst tajās noteiktajām prasībām, tad dzīvnieku vai sūtījumu nedrīkst izvest no pārbaudes posteņa vai karantīnas centra un piemēro 12. pantu.

4. Ja dzīvniekus, kas minēti 1. punktā, nav paredzēts laist tirgū tās dalībvalsts teritorijā, kurā veiktas veterinārās pārbaudes, tad piemēro 7. panta noteikumus, jo īpaši tos, kas attiecas uz sertifikātu izdošanu.

5. Vaislas dzīvnieki un akvakultūras dzīvnieki paliek galamērķa vietā oficiālā kompetento veterināro iestāžu uzraudzībā. Pēc novērošanas perioda, kas jānosaka saskaņā ar 23. pantā izklāstīto kārtību, dzīvniekus drīkst iekļaut Kopienas iekšējā tirdzniecībā, ievērojot nosacījumus, kas izklāstīti Direktīvā 90/425/EEK.

Galamērķa lopkautuvē uz kaujamajiem dzīvniekiem attiecas Kopienas noteikumi, kas saistīti ar attiecīgo sugu nokaušanu.

B. Sīki izstrādātus noteikumus, kas jāievēro, piemērojot šo pantu, pēc vajadzības pieņem saskaņā ar 23. pantā noteikto kārtību.

9. pants

1. Dalībvalstis atļauj dzīvnieku tranzītu no vienas trešās valsts uz citu trešo valsti ar noteikumu, ka:

a) šādu tranzītu jau iepriekš ir atļāvis tās dalībvalsts robežkontroles posteņa valsts pilnvarots veterinārārsts, kuras teritorijā dzīvnieki jāuzrāda, lai tur izietu 4. pantā paredzētās pārbaudes, un, vajadzības gadījumā, tranzīta dalībvalsts vai dalībvalstu kompetentā centrālā iestāde;

b) attiecīgā puse sagādā pierādījumus, ka pirmā trešā valsts, uz kuru nosūta dzīvniekus, pēc tranzīta caur kādu no teritorijām, kas minētas Direktīvas 90/675/EEK I pielikumā, apņemas nekādā ziņā neatraidīt vai nenosūtīt atpakaļ dzīvniekus, kuru importēšanu vai tranzītu tā ir atļāvusi, un apņemas teritorijās, kas minētas Direktīvas 90/675/EEK I pielikumā, ievērot Kopienas noteikumus par dzīvnieku aizsardzību pārvadāšanas laikā;

c) pārbaude, kas minēta 4. pantā, ja to veic pēc dzīvnieku izvešanas caur karantīnas centru, pārlicina valsts pilnvaroto veterinārārstu, ka dzīvnieki atbilst šīs direktīvas prasībām vai, ja runa ir par dzīvniekiem, kas minēti Direktīvas 90/425/EEK A pielikumā, sniedz veselības garantijas, kuras saskaņā ar kārtību, kas izklāstīta 23. pantā, atzītas par vismaz līdzvērtīgām šādām prasībām;

d) robežkontroles posteņa kompetentā iestāde, izmantojot informācijas apmaiņas sistēmu, kas minēta 12. panta 4. punkta otrajā daļā, paziņo tranzīta dalībvalsts vai dalībvalstu un izvešanas robežpunkta kompetentajām iestādēm faktu, ka dzīvnieki ir izvesti caur posteni;

e) ja runa ir par braukšanu caur kādu no teritorijām, kas minētas Direktīvas 90/675/EEK I pielikumā, šādu tranzītu veic saskaņā ar Kopienas tranzīta kārtību (ārējais tranzīts) vai, ievērojot jebkuru citu muitas tranzīta procedūru, kas paredzēta Kopienas noteikumos, un vienīgā apstrāde, kas atļauta tranzīta laikā, ir tā, ko veic ievēšanas punktā kādā no teritorijām, kuras minētas I pielikumā, vai izvešanas punktā kādā no šīm teritorijām, kā arī darbības dzīvnieku labturības nodrošināšanai.

2. Visi izdevumi, kas radušies, ievērojot šo pantu, jāapmaksā kravas nosūtītājam, saņēmējam vai to pārstāvim, un dalībvalsts neko neatlīdzina.

10. pants

1. Gadījumos, kad Kopienas noteikumi vai galamērķa valsts noteikumi attiecībā uz jomām, kas nav saskaņotas un nav saskaņā ar Līguma vispārīgajiem noteikumiem, paredz dzīvus dzīvniekus ievietot karantīnā vai izolēt, tad šāda karantīna vai izolācija drīkst notikt:

— slimības gadījumā, kas nav mutes un nagu sērga, trakumsērga un Ņūkāsas slimība, – karantīnas centrā, kas atrodas trešā izcelsmes valstī, ar noteikumu, ka tas ir apstiprināts saskaņā ar kārtību, kas noteikta 22. pantā, un to regulāri pārbauda Komisijas veterinārie eksperti,

— karantīnas centrā, kas atrodas Kopienas teritorijā un atbilst B pielikumā izklāstītajām prasībām,

— galamērķa audzētavā.

Īpašus aizsargpasākumus, kas jāveic pārvadāšanas laikā starp karantīnas centru, izcelsmes un galamērķa saimniecībām un robežkontroles posteņiem, un karantīnas centros, kuri minēti iepriekšējās daļas pirmajā ievilkumā, drīkst noteikt saskaņā ar kārtību, kas izklāstīta 23. pantā.

2. Ja valsts pilnvarots veterinārārsts, kas atbild par robežkontroles posteni, dod rīkojumu par ieviešanu karantīnā, tad karantīnai atkarībā no valsts pilnvarota veterinārārsta diagnosticētā apdraudējuma jānotiek:

- vai nu pašā robežkontroles postenī, vai tā tiešā tuvumā,
- vai galamērķa audzētavā,
- vai karantīnas centrā, kas atrodas netālu no galamērķa audzētavas.

3. Vispārīgie nosacījumi, kas jāpilda 1. punkta pirmajā un otrajā ievilkumā minētajiem karantīnas centriem, ir noteikti B pielikumā.

Īpašus apstiprināšanas nosacījumus, ko piemēro dažādām dzīvnieku sugām, pieņem saskaņā ar kārtību, kas izklāstīta 23. pantā.

4. Kārtība, kas izklāstīta 22. pantā, jāievēro, apstiprinot un turpmāk papildinot ar jaunu informāciju 1. punkta pirmajā un otrajā ievilkumā un 2. punkta pirmajā ievilkumā minēto karantīnas centru sarakstu. Uz karantīnas centriem attiecas pārbaude, kas paredzēta 19. pantā.

Komisija karantīnas centru sarakstu un jebkuru turpmāko papildinformāciju publicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

5. 1. punkta otro daļu un 3. un 4. punktu nepiemēro karantīnas centriem, kas ir paredzēti tikai tiem dzīvniekiem, kuri minēti 8. panta A punkta 1. apakšpunktā.

6. Visi izdevumi, kas radušies, ievērojot šo pantu, jāapmaksā kravas nosūtītājam, saņēmējam vai to pārstāvim, un dalībvalsts neko neatlīdzina.

7. Līdz 1996. gada 1. janvārim Komisija iesniedz Padomei ziņojumu, iespējams, līdz ar priekšlikumiem, par vajadzīgajiem Kopienas karantīnas centriem un Kopienas finansiālo atbalstu to darbībai.

11. pants

1. Neierobežojot atlikušos šīs nodaļas noteikumus, valsts pilnvarots veterinārārsts vai kompetentā iestāde, ja ir aizdomas, ka nav ievēroti veterinārie likumi, vai ir šaubas par kāda dzīvnieka identitāti, veic jebkuru veterināro pārbaudi, ko uzskata par lietderīgu.

2. Dalībvalstis veic attiecīgus administratīvos vai krimināltiesiskus pasākumus, lai sodītu jebkuru veterināro likumu pārkāpumu, ko izdarījusi kāda fiziska vai juridiska persona, ja atklājas, ka nav ievēroti Kopienas noteikumi, jo īpaši, ja atklājas, ka sastādītās apliecības vai dokumenti neatbilst dzīvnieku faktiskajam

stāvoklim, identifikācijas zīmes neatbilst šiem noteikumiem vai dzīvnieki nav uzrādīti pārbaudei robežkontroles postenī, vai tie nav nosūtīti uz sākumā paredzēto galamērķi.

12. pants

1. Ja pārbaudēs, kas minētas šajā direktīvā, atklājas, ka dzīvnieki neatbilst prasībām, kas noteiktas Kopienas noteikumos, vai jautājumos, kas vēl nav saskaņoti, – valsts noteikumiem, vai, ja šādās pārbaudēs atklājas kāds pārkāpums, tad kompetentā iestāde pēc konsultācijas ar importētāju vai viņa pārstāvi nolemj, vai nu:

- a) izvietot, barot un dzirdināt un vajadzības gadījumā ārstēt dzīvniekus; vai
- b) atkarībā no situācijas – ievietot tos karantīnā vai izolēt sūtījumu; vai
- c) termiņā, ko noteikusi kompetentā valsts iestāde, dzīvnieku sūtījumu nosūtīt atpakaļ, izvedot to no teritorijām, kas minētas Direktīvas 90/675/EEK I pielikumā, uz turieni, kur dzīvnieku veselības vai dzīvnieku labturības prasības to atļauj.

Šādā gadījumā robežkontroles posteņa valsts pilnvarotam veterinārārstam ir:

- saskaņā ar 4. punktu jāinformē pārējie robežkontroles posteņi, ka sūtījums ir noraidīts, norādot pamanītos pārkāpumus,
- ievērojot režīmu, kas jānosaka saskaņā ar 23. pantā izklāstīto kārtību, jāanulē veterinārais sertifikāts vai pavaddokuments, kas pievienots noraidītajam sūtījumam,
- ik pēc noteikta laikposma, kas vēl jānosaka, ar kompetentās centrālās iestādes starpniecību jāinformē Komisija par pamanīto pārkāpumu raksturu un biežumu.

Ja dzīvniekus nosūtīt atpakaļ nav iespējams, jo īpaši dzīvnieku labturības apsvērumu dēļ, tad valsts pilnvarots veterinārārsts:

- pēc vienošanās ar kompetento iestādi un pēc pirmskaušanas pārbaudes drīkst atļaut nokaut dzīvniekus lietošanai pārtikā saskaņā ar nosacījumiem, kas izklāstīti Kopienas noteikumos,
- vai arī, pretējā gadījumā, viņam jādod rīkojums nokaut dzīvniekus citam nolūkam, nevis lietošanai pārtikā, vai jādod rīkojums izslēgt no lietošanas pārtikā liemeņus, precizējot nosacījumus, kas attiecas uz iegūto produktu izmantošanas kontroli.

Kompetentā centrālā iestāde informē Komisiju par gadījumiem, kad ir pieļautas šādas atkāpes saskaņā ar 4. punktu.

Komisija regulāri informē Pastāvīgo veterinārijas komiteju par šādiem gadījumiem.

2. Importētājs vai viņa pārstāvis atbild par izdevumiem, kas rodas, veicot 1. punktā paredzētos pasākumus saistībā ar sūtījuma iznīcināšanas procesu vai gaļas izmantošanu citos nolūkos.

Ienākumi no 1. punkta c) apakšpunkta trešajā daļā minēto produktu pārdošanas pēc iepriekšminēto izdevumu atskaitīšanas jāatdod dzīvnieku īpašniekam vai viņa pārstāvim.

3. Sīki izstrādātus noteikumus, kas jāievēro, piemērojot šo pantu, pieņem pēc vajadzības saskaņā ar kārtību, kura izklāstīta 23. pantā.

4. Dalībvalstu kompetentās iestādes, robežkontroles posteņi un Komisija būs informēta veterināro pārbaudžu procedūru datorizācijas attīstības programmu kontekstā.

Šajā nolūkā Komisija, lemjot saskaņā ar 23. pantā paredzēto kārtību, ievieš datorizētu datu apstrādes sistēmu, kas savienos robežkontroles dienestus un Komisijas kompetentās veterinārās iestādes un ietvers visus datus par dzīvnieku importu no trešām valstīm (*SHIFT* projekts) un kas būs saistīta ar informācijas apmaiņas sistēmu starp veterinārajām iestādēm, kura paredzēta Direktīvas 90/425/EEK 20. pantā.

5. Kompetentās iestādes saskaņā ar Padomes 1989. gada 21. novembra Direktīvu 89/608/EEK par savstarpēju palīdzību starp dalībvalstu administratīvajām iestādēm un sadarbību starp pēdējām un Komisiju vajadzības gadījumā dara zināmu jebkuru informāciju, kas ir to rīcībā, lai nodrošinātu tādu likumu un citu normatīvo aktu pareizu piemērošanu, kas reglamentē veterināros un zootehnikas jautājumus⁽¹⁾.

13. pants

Saskaņā ar kārtību, kas izklāstīta 23. pantā, Komisija, balstoties uz plāniem, kas minēti otrajā daļā, pieņem noteikumus, kuri jāpiemēro to kaujamo dzīvnieku importam, kas paredzēti vietējam patēriņam, un vaislas vai akvakultūras dzīvnieku importam dažās to teritoriju daļās, kuras minētas Direktīvas 90/675/EEK I pielikumā, lai ņemtu vērā dabiskos ierobežojumus, kas raksturīgi šādām teritorijām, to skaitā attālumu no Kopienas teritorijas cietzemes daļas.

Tādēļ ne vēlāk kā 1991. gada 31. decembrī dalībvalstis iesniedz Komisijai plānu, kurā izklāsta kārtību, kādā veicamas to dzīvnieku importa pārbaudes, kurus no trešām valstīm ievieš reģionos, kas minēti pirmajā daļā. Šādos plānos jāprecizē pārbaudes, kas veicamas, lai novērstu attiecīgās teritorijās ievestu dzīvnieku vai produktu, kuri iegūti no šādiem dzīvniekiem, jebkādu iespējamu pārsūtīšanu uz citām Kopienas teritorijas daļām.

(1) OV L 351, 2.12.1989., 34. lpp.

14. pants

Lai veiktu pārbaudes, kas minētas šīs direktīvas 7. panta 3. punktā, identifikācija un reģistrācija, kas paredzēta Direktīvas 90/425/EEK 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā, vajadzības gadījumā pēc novērošanas perioda, kurš paredzēts šīs direktīvas 8. panta A punkta 5. apakšpunktā, jāveic dzīvnieku galamērķa vietā, izņemot, ja runa ir par kaujamiem dzīvniekiem un reģistrētiem zirgu dzimtas dzīvniekiem.

Kārtību, kādā identificē vai iezīmē kaujamus dzīvniekus, nosaka saskaņā ar kārtību, kas izklāstīta 23. pantā.

15. pants

1. Maksu par veterinārajām pārbaudēm, kad tiek importēti šajā direktīvā minētie dzīvnieki, dalībvalstis iekasē saskaņā ar 4., 5. un 8. pantu.

2. Padome, ar kvalificētu balsu vairākumu lemjot pēc Komisijas priekšlikuma, līdz 1992. gada 1. jūlijam pieņem lēmumu par 1. punktā minēto maksu līmeni vai līmeņiem un par sīki izstrādātiem noteikumiem un principiem šīs direktīvas ieviešanai, un par iespējamiem izņēmumiem.

16. pants

Saskaņā ar 23. pantā izklāstīto kārtību un ievērojot savstarpējības principu, identitātes pārbaudes un/vai fiziskās pārbaudes, neierobežojot pārbaudes, ar kurām jānosaka, vai pārvadāšanas laikā tiek ievērotas dzīvnieku labturības prasības, saskaņā ar zināmiem nosacījumiem un, jo īpaši ņemot vērā to pārbaudžu rezultātus, kas veiktas pirms šīs direktīvas pieņemšanas, drīkst veikt retāk.

Lai pieļautu šāda veida atkāpes, Komisija ņem vērā šādus kritērijus:

- a) garantijas, ko piedāvā attiecīgā trešā valsts attiecībā uz atbilstību Kopienas prasībām, it īpaši tām, kas noteiktas Direktīvās 72/462/EEK un 90/426/EEK;
- b) dzīvnieku veselības stāvokli attiecīgajā trešā valstī;
- c) informāciju par veselības stāvokli trešā valstī;
- d) to pasākumu būtību, ko trešā valsts piemēro, lai kontrolētu un apkarotu slimību;
- e) veterinārā dienesta struktūras un pilnvaras;
- f) noteikumus par dažu vielu pieļaujamību un atbilstību prasībām, kas izklāstītas Padomes 1986. gada 16. septembra

Direktīvas 86/469/EEK 7. pantā attiecībā uz dzīvnieku un svaigas gaļas izmeklēšanu attiecībā uz atlikumu klātbūtni ⁽¹⁾;

- g) Kopienas pārbaudes apmeklējumu rezultātus;
h) veikto importa pārbaudžu rezultātus.

17. pants

Šī direktīva neietekmē apelācijas tiesības, kas pastāv saskaņā ar dalībvalstīs spēkā esošajiem likumiem, attiecībā uz kompetento iestāžu pieņemtajiem lēmumiem.

Lēmumus, ko pieņem saņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde, un šādu lēmumu pamatojumu paziņo importētājam, uz kuru attiecas šādi lēmumi, vai viņa pārstāvim.

Ja attiecīgais importētājs vai viņa pārstāvis to pieprasa, tad minētos lēmumus un pamatojumu viņam nosūta rakstiski, norādot sīku informāciju par apelācijas tiesībām, ko viņš var izmantot saskaņā ar likumiem, kas ir spēkā tajā dalībvalstī, kur atrodas robežkontroles postenis, kā arī par piemērojamo kārtību un termiņiem.

II NODAĻA

Aizsargpasākumi

18. pants

1. Ja kāda slimība, kas minēta Padomes 1982. gada 21. decembra Direktīvā 82/894/EEK par dzīvnieku slimību paziņošanu Kopienā ⁽²⁾, zoonoze vai cita slimība vai parādība, kura var radīt nopietnus draudus dzīvnieku vai cilvēku veselībai, izraisās vai izplatās kādās trešās valsts teritorijā vai ja to attaisno jebkurš cits nopietns dzīvnieku veselības apsvērums, jo īpaši ņemot vērā valsts pilnvarotu veterinārārstu atzinumus, tad Komisija drīkst, rīkojoties pēc savas ierosmes vai pēc kādas dalībvalsts lūguma, nekavējoties un atkarībā no situācijas smaguma veikt kādu no šādiem pasākumiem:

- apturēt importu, kas nāk no visas attiecīgās trešās valsts vai no tās daļas, un, vajadzības gadījumā, no tranzīta trešās valsts,
- noteikt īpašus nosacījumus attiecībā uz dzīvniekiem, kas nāk no visas attiecīgās trešās valsts vai no tās daļas.

2. Ja kādā no šajā direktīvā paredzētajām pārbaudēm atklājas, ka dzīvnieku sūtījums var būt bīstams dzīvnieku vai cilvēku veselī

bai, tad kompetentā veterinārā iestāde nekavējoties veic šādus pasākumus:

- konfiscē un iznīcina sūtījumu,
- saskaņā ar 12. panta 4. punktu nekavējoties informē pārējos robežkontroles posteņus un Komisiju par faktu konstatējumu un par dzīvnieku izcelsmi.

3. Gadījumā, kas paredzēts 1. punktā, Komisija drīkst veikt pagaidu aizsargpasākumus attiecībā uz dzīvniekiem, kurus skar 9. pants.

4. Komisijas pārstāvji drīkst nekavējoties apmeklēt attiecīgo trešo valsti.

5. Ja dalībvalsts oficiāli informē Komisiju par vajadzību veikt aizsargpasākumus un Komisija nav izmantojusi 1. un 3. punktu vai atsaukusies uz Pastāvīgo veterināro komiteju saskaņā ar 6. punktu, tad tāda dalībvalsts drīkst veikt pagaidu aizsargpasākumus attiecībā uz minētajiem dzīvniekiem.

Ja dalībvalsts veic pagaidu aizsargpasākumus attiecībā uz trešo valsti, ievērojot šā punkta nosacījumus, tad tā informē pārējās dalībvalstis un Komisiju saskaņā ar 12. panta 5. punktu.

6. Desmit darba dienu laikā par attiecīgo jautājumu ziņo Pastāvīgajai veterinārijas komitejai, ievērojot 22. panta noteikumus, lai paplašinātu, grozītu vai atceltu pasākumus, kas paredzēti 1., 3. un 5. punktā.

7. Lēmumus paplašināt, grozīt vai atcelt pasākumus, par ko pieņemts lēmums, ievērojot 1., 2., 3. un 6. punktu, pieņem saskaņā ar kārtību, kas izklāstīta 22. pantā.

8. Sīki izstrādātas normas, kas jāievēro, piemērojot šo nodaļu, vajadzības gadījumā pieņem saskaņā ar kārtību, kas izklāstīta 23. pantā.

III NODAĻA

Pārbaude

19. pants

1. Veterinārie eksperti no Komisijas saziņā ar kompetentām valsts iestādēm un tādā apjomā, kāds vajadzīgs šīs direktīvas prasību vienveidīgai piemērošanai, drīkst pārbaudīt, vai robežkontroles posteņi, kas apstiprināti saskaņā ar 6. pantu, un karantīnas centri, kas apstiprināti saskaņā ar 10. pantu, atbilst kritērijiem, kuri uzskaitīti attiecīgi A un B pielikumā.

⁽¹⁾ OV L 275, 26.9.1986., 36. lpp.

⁽²⁾ OV L 378, 31.12.1982., 58. lpp. Direktīva, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 90/134/EEK (OV L 76, 22.3.1990., 23. lpp.).

2. Veterinārie eksperti no Komisijas kopā ar kompetentām iestādēm drīkst veikt pārbaudes uz vietas.

3. Dalībvalsts, kuras teritorijā veic pārbaudi, sniedz veterināriem ekspertiem no Komisijas jebkuru palīdzību, kādu tie varētu prasīt savu uzdevumu izpildei.

4. Komisija informē dalībvalstis par pārbaudu rezultātiem.

5. Ja Komisija uzskata, ka pārbaudu rezultāti to attaisno, tad tā situāciju izskata atkārtoti Pastāvīgajā veterinārijas komitejā. Tā drīkst pieņemt vajadzīgos lēmumus saskaņā ar kārtību, kas izklāstīta 22. pantā.

6. Komisija pārrauga situācijas attīstību, un, ņemot vērā šo situācijas attīstību un saskaņā ar kārtību, kas izklāstīta 22. pantā, tā drīkst grozīt vai atcelt lēmumus, kas minēti 5. punktā.

7. Sīki izstrādātus noteikumus, kas jāievēro, piemērojot šo pantu, vajadzības gadījumā pieņem saskaņā ar kārtību, kas izklāstīta 23. pantā.

20. pants

Ja, balstoties uz pārbaudēm, ko veic vietā, kur tirgojas ar dzīvniekiem, dalībvalsts kompetentā iestāde uzskata, ka šo direktīvu kādas citas dalībvalsts robežkontroles postenī neievēro, tad tā nekavējoties sazinās ar šīs dalībvalsts kompetento valsts iestādi.

Pēdējā veic visus vajadzīgos pasākumus un informē pirmās dalībvalsts kompetento iestādi par veikto pārbaudu būtību, pieņemto lēmumu un šāda lēmuma pamatojumu.

Ja pirmās dalībvalsts kompetentā iestāde uzskata, ka pasākumi nav pietiekami, tad tā kopā ar iepriekšminētās dalībvalsts kompetento iestādi izskata stāvokļa uzlabošanas veidus un iespējas, vajadzības gadījumā apmeklējot attiecīgo dalībvalsti.

Ja pārbaudēs, kas minētas pirmajā daļā, atklājas atkārtota neatbilstība šai direktīvai, tad saņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde informē Komisiju un pārējo dalībvalstu kompetentās iestādes.

Komisijai pēc saņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes lūguma vai pēc savas ierosmes saziņā ar kompetentajām valsts iestādēm jānosūta uz attiecīgo dalībvalsti pārbaudes komanda. Atkarībā no atklātā pārkāpuma veida šī komanda drīkst palikt attiecīgajā dalībvalstī tik ilgi, līdz tiek pieņemti lēmumi, kas minēti direktīvas pēdējā daļā.

Līdz Komisijas slēdziena pieņemšanai attiecīgajai dalībvalstij pēc saņēmējas dalībvalsts lūguma jāpastiprina pārbaudes attiecīgajā robežkontroles postenī vai karantīnas centrā.

Saņēmēja dalībvalsts savukārt drīkst pastiprināt to dzīvnieku pārbaudes, kas nāk no šādiem avotiem.

Pēc vienas no abu iesaistīto dalībvalstu lūguma un saskaņā ar kārtību, kas izklāstīta 22. pantā, Komisijai jāveic atbilstīgi pasākumi, ja pārkāpumu apstiprina piektajā daļā minētā pārbaude. Tādi pasākumi jāapstiprina vai jāpārskata pēc iespējas drīzāk saskaņā ar to pašu kārtību.

21. pants

1. Katra dalībvalsts sastāda tā personāla apmaiņas programmu, kurš norīkots veikt veterinārās pārbaudes dzīvniekiem, ko ievieš no trešām valstīm.

2. Komisija un dalībvalstis 1. punktā minētās programmas saskaņo Pastāvīgajā veterinārijas komitejā.

3. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai ļautu ieviest programmas, kas izriet no 2. punktā minētās saskaņošanas.

4. Katru gadu Pastāvīgajā veterinārijas komitejā programmu ieviešanu pārskata, balstoties uz ziņojumiem, ko sastādījušas dalībvalstis.

5. Dalībvalstis, uzlabojot un pilnveidojot apmaiņas programmas, ņem vērā gūto pieredzi.

6. Drīkst piešķirt Kopienas finanšu ieguldījumu, lai veicinātu efektīvu apmaiņas programmu attīstību. Sīki izstrādāti šāda ieguldījuma piešķiršanas noteikumi un aptuvena summa, kas jāsedz no Eiropas Kopienas pamatbudžeta, ir noteikta Padomes 1990. gada 26. jūnija Lēmumā 90/424/EEK par izdevumiem veterinārajā jomā ⁽¹⁾.

7. Sīki izstrādātus noteikumus, kas jāievēro, piemērojot 1., 4. un 5. punktu, vajadzības gadījumā pieņem saskaņā ar kārtību, kas izklāstīta 23. pantā.

IV NODAĻA

Vispārīgie noteikumi

22. pants

Ja ir dota atsauce uz kārtību, kas paredzēta šajā pantā, tad jārikojas saskaņā ar Direktīvas 89/662/EEK 17. pantu.

⁽¹⁾ OV L 224, 18.8.1990., 19. lpp. Direktīva, kurā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 91/133/EEK (OV L 66, 13.3.1991., 18. lpp.).

23. pants

Ja ir dota atsauce uz kārtību, kas paredzēta šajā pantā, tad jārīkojas saskaņā ar Direktīvas 89/662/EEK 18. pantu.

24. pants

Šīs direktīvas pielikumus vajadzības gadījumā groza saskaņā ar kārtību, kas noteikta 23. pantā.

25. pants

Šī direktīva neierobežo saistības, kas izriet no muitas noteikumiem.

26. pants

1. Direktīvas 72/462/EEK 12. un 28. pantu svīturo.

Līdz šīs direktīvas 5. un 6. pantā paredzēto lēmumu pieņemšanai turpina piemērot lēmumus, kas pieņemti, ievērojot Direktīvas 72/462/EEK 12. pantu.

2. Direktīvas 90/426/EEK 20. un 21. pantu un Direktīvas 90/539/EEK 27. pantu un 29. panta 2. punktu svīturo.

27. pants

1. Ar šo Direktīvu 89/662/EEK groza šādi:

- a) 19. panta 2. punktā "1992. gada 31. decembris" aizvieto ar "1996. gada 31. decembris";
- b) 22. pantu aizvieto ar šādu:

"22. pants

Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai 1992. gada 1. jūlijā panāktu atbilstību šai direktīvai."

2. Direktīvu 90/425/EEK groza šādi:

- a) 7. pantu aizvieto ar šādu:

"7. pants

1. Dalībvalstīs nodrošina, lai pārbaužu laikā, ko veic tādās vietās, kur dzīvniekus un produktus, kas minēti I pielikumā, no kādas trešās valsts drīkst ievest teritorijās, kuras noteiktas Direktīvas 90/675/EEK I pielikumā, piemēram, ostās, lidostās un robežkontroles posteļos ar trešām valstīm, veiktu šādus pasākumus:

- a) pārbaudītu dzīvnieku un produktu sertifikātus un pavad-dokumentus;

- b) uz Kopienas dzīvniekiem un produktiem attiecinātu kontroles noteikumus, kas izklāstīti 5. pantā;

- c) uz produktiem no trešām valstīm attiecinātu noteikumus, kas izklāstīti Direktīvā 90/675/EEK;

- d) uz dzīvniekiem no trešām valstīm attiecinātu noteikumus, kas izklāstīti Direktīvā 91/496/EEK.

2. Tomēr no 1993. gada 1. janvāra un atkāpjoties no 1. punkta, uz visiem dzīvniekiem un produktiem, ko pārvadā ar tādu transporta līdzekli, kurš regulāri un tieši savieno divus Kopienas ģeogrāfiskos punktus, attiecināmi kontroles noteikumi, kas izklāstīti 5. punktā.";

- b) 23. pantu aizvieto ar šādu:

"23. pants

Padome, balstoties uz Komisijas ziņojumu, kuram pievienoti iespējamie priekšlikumi, par ko Padome lemj ar kvalificētu balsu vairākumu, pārskata:

- 10. panta un 5. panta 2. punkta a) apakšpunkta noteikumus līdz 1993. gada 1. janvārim,

- pārējos noteikumus līdz 1996. gada 1. janvārim.";

- c) 26. pantā:

pirmajā daļā ii) apakšpunktu aizvieto ar šādu:

"ii) pārējos šīs direktīvas noteikumus 1992. gada 1. jūlijā,"

otro daļu svīturo.

- 3. Ar šo Direktīvu 90/675/EEK groza šādi:

- a) 19. panta 6. punktu aizvieto ar šādu:

„6. Desmit darba dienu laikā Pastāvīgajai veterinārijas komitejai ziņo par attiecīgo jautājumu, ievērojot 23. panta noteikumus, lai paplašinātu, grozītu vai atceltu pasākumus, kas paredzēti 1., 3. un 5. punktā. Kārtību, kas noteikta 23. pantā, drīkst izmantot arī tādēļ, lai pieņemtu vajadzīgos lēmumus, to skaitā tos, kas attiecas uz produktu pārvadāšanu Kopienas teritorijā un tranzītū.";

- b) 32. pantā "līdz 1991. gada 31. decembrim" aizvieto ar "1992. gada 1. jūlijā".

28. pants

Rīkojoties saskaņā ar kārtību, kas izklāstīta 23. pantā, Komisija uz trim gadiem drīkst noteikt pagaidu pasākumus, kas vajadzīgi, lai atvieglotu pāreju uz jauno pārbaudes režīmu, kurš paredzēts šajā direktīvā.

29. pants

Dalībvalstis drīkst izmantot Kopienas finanšu palīdzību, kas paredzēta Direktīvas 90/424/EEK 38. pantā, lai ieviestu šo direktīvu, jo īpaši, lai izveidotu informācijas apmaiņas tīklus starp veterinārajiem dienestiem un robežposteņiem.

30. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai panāktu atbilstību:

- a) 6. panta 3. punkta un 13., 18. un 21. panta noteikumiem 1991. gada 1. decembrī;
- b) pārējiem šīs direktīvas noteikumiem 1992. gada 1. jūlijā.

Tās nekavējoties informē par to Komisiju.

Kad dalībvalstis paredz šos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka metodes, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Pieņem sīki izstrādātus noteikumus šīs direktīvas piemērošanai, un jo īpaši tās, kas attiecas uz 8. panta 3. punktu, un sistēma, kura minēta 12. panta 4. punkta otrajā daļā, stājas spēkā 1992. gada 1. jūlijā.

Ja datumu, kas minēts iepriekšējā daļā, nav iespējams ievērot, tad šajā datumā veic pagaidu pasākumus, kas paredzēti 28. pantā.

31. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1991. gada 15. jūlijā

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

P. BUKMAN

A PIELIKUMS

Vispārīgie robežkontroles posteņu apstiprināšanas nosacījumi

Lai saņemtu Kopienas apstiprinājumu, robežkontroles posteņos jābūt:

- 1) īpašai piebraukšanas joslai transportam, kas ved dzīvus dzīvniekus, lai dzīvniekiem tiktu aiztaupīts lieks gaidīšanas laiks;
- 2) iekārtām, kurām jābūt viegli tīrāmām un dezinficējamām, dzīvnieku iekraušanai dažādos transporta līdzekļos un izkraušanai no tiem, kā arī dzīvnieku pārbaudei, barošanai, dzirdināšanai un ārstēšanai, ar pārbaudāmo dzīvnieku skaitam piemērotu platību, apgaismojumu un ventilāciju;
- 3) attiecībā uz dzīvnieku skaitu, kas nonāk robežkontroles postenī, pietiekamam skaitam veterinārā un palīgpersonāla, kas ir speciāli apmācīts, lai veiktu pavaddokumentu pārbaudes un klīniskās pārbaudes, kuras minētas šīs direktīvas 4., 5., 8. un 9. pantā;
- 4) personāla rīcībā, kas atbild par veterināro pārbaūžu veikšanu – pietiekami lielām telpām, to skaitā gērbtuvēm, dušām un tualetēm;
- 5) piemērotām telpām un iekārtām paraugu ņemšanai un apstrādei tām kārtējām pārbaudēm, kas noteiktas Kopienas noteikumos;
- 6) specializētas laboratorijas pakalpojumiem, kurā ir iespējams veikt īpašus testus ar paraugiem, kas paņemti uz vietas;
- 7) tāda uzņēmuma pakalpojumiem, kurš atrodas tuvumā un kurā ir iekārtas un aprīkojums, lai izvietotu, pabarotu, padzirdinātu, ārstētu un, ja nepieciešams, nokautu dzīvniekus;
- 8) ja šādi posteņi kalpo kā apstāšanās vai pārsūtīšanas punkti dzīvniekiem pārvadāšanas laikā – atbilstīgām iekārtām, lai dzīvniekus izkrautu, padzirdinātu, pabarotu un vajadzības gadījumā pienācīgi izvietotu un ārstētu vai vajadzības gadījumā nokautu uz vietas tā, lai aiztaupītu dzīvniekiem nevajadzīgas ciešanas;
- 9) atbilstīgam aprīkojumam, kas dotu iespēju ātri apmainīties ar informāciju ar pārējiem robežkontroles posteņiem un kompetentajām veterinārajām iestādēm, kā minēts Direktīvas 90/425/EEK 20. pantā;
- 10) aprīkojumam un iekārtām tīrīšanai un dezinfekcijai.

B PIELIKUMS

Vispārīgie nosacījumi karantīnas centru apstiprināšanai

1. Piemēro A pielikuma 2., 4., 5., 7., 9. un 10. punkta prasības.
 2. Papildus, karantīnas centriem ir:
 - jāatrodas pastāvīgā kontrolē un valsts pilnvarotam veterinārārstam ir par tiem jāatbild,
 - jāatrodas tālu no audzētavām vai citām vietām, kur tur dzīvniekus, kas var būt inficēti ar lipīgām slimībām,
 - jābūt efektīvai kontroles sistēmai, lai nodrošinātu pienācīgu dzīvnieku uzraudzību.
-